

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 2T/51/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5318010163
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Erika Dodulíková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2019:5318010163.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Čadca na hlavnom pojednávaní konanom dňa 08.01.2019 samosudkyňou Mgr. Erikou Dodulíkovou takto

rozhodol:

Obžalovaný E. N. V. Q. Á. Č. E. J. , nar. XX.XX.XXXX v Č., trvale bytom Č., K. Č.. XXXX, okres Č., nezamestnaný,

je vinný, že

ako otec dvoch maloletých detí: I. N., nar. XX.XX.XXXX a K. N., nar. XX.XX.XXXX, ktoré sú vo výchove a starostlivosti u svojej matky O. J., trvale bytom Č., K. XXXX, okres Č., úmyselne riadne na tieto deti neplatil výživné v dobe od 01.05.2017 do 08.01.2019. K vyživovacej povinnosti bol aj zaviazaný rozsudkom Okresného súdu Čadca pod sp. zn. 9P/9/2016 zo dňa 14.02.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 03.03.2017, a to prispievať mesačne 100,- € na maloletú I. a 100,- € na maloletú K., spolu 200,- € mesačne na obidve maloleté deti a to vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky detí. Obvinený za uvedené obdobie mal na výživnom zaplatiť 4.000,- €, zaplatil 700,- € a dlhuje k rukám O. J. najmenej 3.300,- €. Obvinený v dobe, keď neplatil výživné, nikde nepracoval, nebol vedený na príslušnom úrade práce, hoci tento úrad evidoval voľné pracovné miesta, z ktorých si obvinený mohol vybrať zamestnanie, nakoľko vie o tom, že má vyživovaciu povinnosť k dvom maloletým deťom,

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov si neplnil úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného, tým s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 1 písm. b) Tr. zák. sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody z a r a d ů j e do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ō v o d n e n i e :

Dňa 09.04.2018 podala prokurátorka Okresnej prokuratúry Čadca pod spisovou značkou Pv 156/18/5502-4 zo dňa 09.04.2018 obžalobu na obvineného E. N.J. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. na skutkovom základe, že ako otec dvoch maloletých detí: I. N., nar. XX.XX.XXXX a K. N., nar. XX.XX.XXXX, ktoré sú vo výchove a starostlivosti u svojej matky O. J., trvale bytom Č., K. XXXX, okres Č., úmyselne riadne na tieto deti neplatil výživné v dobe od 01.05.2017 najmenej do podania obžaloby. K vyživovacej povinnosti bol aj zviazaný rozsudkom Okresného súdu Čadca pod sp. zn. 9P/9/2016 zo dňa 14.02.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 03.03.2017, a to prispievať mesačne 100,- € na maloletú I. a 100,- € na maloletú K., spolu 200,- € mesačne na obidve maloleté deti a to vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky detí. Obvinený za uvedené obdobie mal na výživnom zaplatiť 2.200,- €, zaplatil 600,- € a dlhuje k rukám O. J. najmenej 1.600,- €. Obvinený v dobe, keď neplatil výživné, nikde nepracoval, nebol vedený na príslušnom úrade práce, hoci tento úrad evidoval voľné pracovné miesta, z ktorých si obvinený mohol vybrať zamestnanie, nakoľko vie o tom, že má vyživovaciu povinnosť k dvom maloletým deťom.

Dňa 18.04.2018 Okresný súd Čadca vydal vo veci žalovaného, vedenej pod spisovou značkou 2T 51/2018, trestný rozkaz, ktorým uznal obžalovaného E. N. vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. a uložil mu trest odňatia slobody vo výmere osem mesiacov a obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Trestný rozkaz bol obžalovanému doručený dňa 18.06.2018. Obžalovaný dňa 25.06.2018 podal proti trestnému rozkazu Okresného súdu Čadca, spisová značka 2T 51/2018 zo dňa 18.04.2018, odpor.

Po podaní odporu sa trestný rozkaz ruší zo zákona a samosudkyňa preto vo veci nariadila hlavné pojednávanie.

Na hlavnom pojednávaní vykonal súd dokazovanie výsluchom obžalovaného E. N., svedkyne poškodenej O. J., prečítaním listinných dôkazov a mal zistený skutkový stav, na základe ktorého rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

Obžalovaný E. N. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení uviedol podľa § 257 ods. 1 písm. c) Tr. por., že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe. Zároveň na otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Tr. por. odpovedal „áno“. Následne však uviedol, že chce dlžné výživné dodatočne uhradiť, a preto súd vyhlásenie obžalovaného v zmysle § 257 ods. 7 Tr. por. neprijal. Obžalovaný vo svojom výsluchu na hlavnom pojednávaní uviedol, že nie je pravda, že výživné v dobe od 01.05.2017 riadne neplatil. Platil koľko mohol, ani jeden mesiac sa nestalo, že by nezaplatil ani časť výživného. Výživné však nezaplatil tak, ako mu bolo určené rozsudkom súdu. Platil ho z ruky do ruky dcére I. a dcére I. platil výživné aj na dcéru K.. Platil im to do ich rúk, aj napriek tomu, že nie sú plnoleté, pretože prišli za ním, chceli od neho peniaze napr. na autobus, keks, sódočku, toto však nepovažoval za úhradu výživného. Výživné platil aj do rúk matky maloletých detí O. J.. Peniaze neposielal šekom. Keď mal 100,- €, dal 100,- €, keď mal 300,- €, dal 300,- €. Za toto obdobie mohol dať na výživnom možno 700,- €, nemá však o tom žiadny doklad, dôkaz, ani svedka. V období od 01.05.2017 bol nezamestnaný, na úrade práce evidovaný nebol. Zaevidoval sa až od 01.01.2018. Predtým nebol evidovaný, pretože mal príležitostné brigády, z ktorých mal príjem. Niekedy sa stalo, že za deň zarobil 30,- €, niekedy 70,- €, mesačne to mohlo byť cca 400,- €. Z peňazí, ktoré zarobil, platil elektrikú 53,- € mesačne. Raz zaplatil elektrikú on, raz jeho matka, teda platil elektrikú každý druhý mesiac. Na potraviny boli jeho výdavky približne 100,- € mesačne. Kredit na telefón bol mesačne vo výške 6,- €. Je fajčiar, kupuje si cigarety, pivo, ale to výnimočne. Niekedy, keď prišli za ním deti, dal im 2,- €, niekedy 5,- € a niekedy aj 10,- €, tiež im dal niekedy peniaze na kartičku na autobus. Od 15.10.2018 nastupuje do práce v Brne, bude zamestnaný cez pracovnú agentúru. Prácu mu našiel priateľ poškodenej matky maloletých detí. Nástupný plat má 200,- Kč na hodinu, bude chodiť na týždňovky. Skúšobná doba je tri mesiace a potom doba neurčitá. Počíta, že by mohol zarobiť mesačne 1.300,- €. Zarobené peniaze chce použiť na jeho základné potreby a na úhradu dlžného výživného. Nevie, koľko dlží na výživnom. Dlžné výživné by chcel uhradiť do konca roka 2018. Bude sa snažiť urobiť to aj skôr, skúsi si od niekoho požičať.

Svedkyňa poškodená O. J. na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovaný výživné riadne neplatí od 01.05.2017. Nevie sa vyjadriť, či počas tohto obdobia dal nejaké peniaze dcéram I. a K.. Naposledy vie, že 09.09.2018 alebo 10.09.2018 dal dcéram každej po 15,- alebo 20,- eur, povedali jej, že im to dal len tak. Taktiež obom dcéram dal v uvedený deň každej po 10,- € na dobitie preukážky na autobus a mladšej dcére K. kúpil mobilný telefón. Okrem týchto peňazí obžalovaný na výživné iným spôsobom neprispel. Nekúpil im žiadne oblečenie, školské potreby, nič na narodeniny, Vianoce, žiadne darčeky. Za obdobie od 01.05.2017 teda možno uhradil na výživnom 700,- € a výživné jej dlhuje minimálne za 12 až 13 mesiacov. O platení výživného si zaviedla slovníček, v ktorom si zapisuje, za ktorý mesiac a koľko jej obžalovaný uhradil na výživnom a obžalovaný jej uvedenú skutočnosť potvrdí svojim podpisom. Uvedený slovníček predložila súdu ako dôkaz. Neplatenie výživného nezanechalo nejaké trvalé nepriaznivé následky na maloletých deťoch, pretože všetky potreby detí zabezpečuje ona zo svojho príjmu. Počas celej doby bola zamestnaná, všetko platila zo svojho príjmu. Finančne jej však vypomáha každý mesiac jej priateľ, pretože jej príjem nestačí na úhradu všetkých potrieb. Náhradné výživné nepoberá. Exekúcia na výživné za predmetné obdobie neprebíha. Obžalovaný do 08.01.2019 od posledného pojednávania, ktoré bolo dňa 03.10.2018, neuhradil na výživnom ani euro. Ako dôvod, prečo výživné nezaplatil, jej uviedol, že čaká na robotu, ktorú si však doposiaľ nenašiel.

Podľa rozsudku Okresného súdu Čadca, spisová značka 9P 9/2016 zo dňa 14.02.2017, právoplatný dňa 03.03.2017, sa obžalovaný na základe rodičovskej dohody zaviazal prispievať na výživu maloletej I. N. a maloletej K. N. výživným vo výške 100,- € mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky.

Podľa správy ÚPSVaR Čadca, oddelenie služieb pre občana zo dňa 15.02.2018, obžalovaný nie je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie. Posledná evidencia trvala od 17.07.2014 do 26.05.2015, dňom 27.05.2015 bol vyradený na základe zamestnania sa v členskom štáte EÚ. Od prvého mesiaca 2018 poberá dávku v hmotnej núdzi vo výške 61,60 € mesačne. V uvedenom období boli na ÚPSVaR Čadca pracovné miesta zodpovedajúce kvalifikácii menovaného.

Podľa správy Sociálnej poisťovne, pobočka Čadca zo dňa 16.03.2018 obžalovaný nie je registrovaný v sociálnej poisťovni a nie je poberateľom žiadnej peňažnej dávky zo sociálnej poisťovne.

Podľa správy Mestského úradu Čadca zo dňa 14.02.2018 obžalovaný je slobodný, nebol riešený v meste Čadca komisiou verejného poriadku.

Podľa správy Okresného úradu Čadca, odbor živnostenského podnikania zo dňa 13.02.2018 obžalovaný nemá zápis v živnostenskom registri.

Na č.l. 31 spisu sa nachádza fotokópia o úhrade výživného obžalovaným, ktorú evidenciu si vedie poškodená. Obžalovaný úhradu výživného potvrdí svojim podpisom. Za žalované obdobie obžalovaný uhradil v 07/2017 sumu 300,- €, v 08/2017 sumu 200,- € a v 02/2018 sumu 200,- €.

Podľa odpisu registra trestov GP SR obžalovaný má v ňom 8 záznamov. Naposledy bol odsúdený vo veci Okresného súdu Čadca, spisová značka 0T 46/2015, v ktorej trestným rozkazom zo dňa 10.08.2015, právoplatný dňa 10.08.2015, bol uznaný vinným z prečinu podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. a § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. a bol mu uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere štyri mesiace so skúšobnou dobou v trvaní jeden rok šesť mesiacov do 10.02.2017. Osvedčil sa dňa 29.11.2017, zároveň mu bol uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dva roky, trest vykonal dňa 10.08.2017 a hľadá sa na neho akoby nebol odsúdený. Ďalej bol vo veci Okresného súdu Čadca, spisová značka 1T 12/2014, odsúdený rozsudkom zo dňa 16.07.2014, právoplatný dňa 16.07.2014, za trestný čin podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere dva roky so skúšobnou dobou v trvaní tri roky do 16.07.2017. Zároveň mu bolo uložené ochranné liečenie protialkoholické ústavné.

Vykonaným dokazovaním bolo nepochybne preukázané, a to najmä výpoveďou obžalovaného a svedkyne poškodenej O. J., že obžalovaný sa dopustil skutku tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že spáchanie skutku nepopiera. Ďalej však na svoju obranu uviedol, že výživné platil do rúk maloletých dcér, a to v rôznom čase a v rôznych výškach, nemá však o tom žiadny dôkaz. Taktiež pripustil, že výživné hradil tak, ako to má zaznamenané svedkyňa poškodená O. J.. V predmetnom období si privyrábal brigádne. Stabilné pracovné miesto si nenašiel. Aj keď mal nejaký príjem, výživné riadne nehradil. Svedkyňa poškodená O. J. na hlavnom

pojednávani potvrdila, že obžalovaný výživné neplatí v dobe od 01.05.2017 do vyhlásenia rozsudku. Za toto obdobie uhradil 700,- €, o čom súdu predložila záznam o úhrade, ktorý si za predmetné obdobie viedla. Inym spôsobom obžalovaný na výživu maloletých detí neprispel. Obžalovaný teda výživné neplatil od 01.05.2017 do 08.01.2019 pravidelne každý mesiac. Za toto obdobie mal zaplatiť 4.000,- €, zaplatil 700,- € a k rukám O. J. dlhuje 3.300,- €. Aj napriek tomu, že súd dal obžalovanému možnosť využiť ustanovenie o účinnej ľútosťi, obžalovaný túto možnosť nevyužil a neuhradil výživné ani z časti, po tom, čo súd hlavné pojednávanie odročil, aby ponechal obžalovanému lehotu na úhradu dlžného výživného. Bolo nepochybne preukázané, že obžalovaný je nezodpovedný a ku povinnosti vyživovať maloleté deti sa stavia nezodpovedne a ľahostajne. Neurobil nič preto, aby si našiel zamestnanie, z ktorého bude mať pravidelný príjem, ktorý bude postačovať na úhradu výživného pre maloleté deti. Celú povinnosť vyživovať maloleté dieťa preniesol týmto postojom na matku maloletých detí, ktorá ako sama uviedla, počas celej doby bola zamestnaná a zo svojho príjmu hradila potreby maloletých detí, no bez pomoci jej priateľa by sa jej to zrejme nepodarilo. Aj keď nie je súd viazaný rozsahom vyživovacej povinnosti, tak ako táto bola uložená rozsudkom v občianskoprávnom konaní, súd má za to, že výživné vo výške 100,- € na každé z maloletých detí je primerané potrebám maloletých detí a schopnostiam a možnostiam obžalovaného.

Po právnej stránke konanie obžalovaného naplnilo skutkovú podstatu prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák., lebo obžalovaný najmenej tri mesiace v období dvoch rokov si neplnil úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného. Objektom tohto trestného činu je nárok na výživu pokiaľ je založený na ustanoveniach zákona o rodine, teda priamo z neho vyplýva, preto musí ísť o zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrováť iného. Povinnosť vyživovať alebo zaopatrováť spočíva nielen v poskytovaní peňažného plnenia ale aj v povinnosti vyživovať a zaopatrováť oprávnenú osobu v naturálnej forme, to znamená vo faktickej starostlivosti, poskytovať dieťaťu stravu, oblečenie, bývanie, starostlivosť o jeho zdravie, čistotu a podobne. Neplnením vyživovacej povinnosti sa rozumie stav, keď oprávnená osoby nedostane všetko, čo je obsahom vyživovacej povinnosti. Súd nie je viazaný rozhodnutím, ktorým bola táto povinnosť určené v občiansko-právnom konaní, vrátane rozsahu výživného. Pri rozhodovaní o vine, súd rozsah vyživovacej povinnosti posudzuje samostatne, a preto môže vychádzať z iného rozsahu vyživovacej povinnosti páchatela, než občianskoprávny súd. Trestný čin zanedbania povinnej výživy má charakter pokračovacieho trestného činu s prvkami hromadného trestného činu. V dôsledku toho aj pri trestnom čine zanedbania povinnej výživy podľa § 207 je vyhlásenie odsudzujúceho rozsudku tým procesným úkonom, ktorý rozdeľuje prípadné pokračovanie páchatela v konaní, ktoré spočíva v ďalšom, hoci časovo bezprostredne nadväzujúcom, zavinenom neplnení vyživovacej povinnosti na ďalší samostatný skutok. Páchatelom trestného činu podľa § 207 môže byť len osoba, ktorá má povinnosť vyživovať alebo zaopatrováť iného a predmetnom útoku je osoba, voči ktorej má páchatel zákonnú vyživovaciu povinnosť. Neplnením povinnosti vyživovať alebo zaopatrováť iného sa rozumie iba zavinené neplatenie výživného alebo neposkytovanie zodpovedajúceho plnenia v naturálnej forme. Tento trestný čin môže byť spáchaný pokiaľ ide o subjektívnu stránku úmyselne aj z nedbanlivosti. V prípade obžalovaného, obžalovaný tento trestný čin spáchal úmyselne v zmysle § 15 písm. b) Tr. zák., pretože obžalovaný vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený.

Pri ukladaní trestu súd prihliadal na základné zásady ukladania trestu v zmysle § 34 Tr. zák., kedy trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí do páchania trestných činov. Trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery, súd prihliadal najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Obžalovaný si vyživovaciu povinnosť neplní voči dvom maloletým deťom, čo zvyšuje závažnosť jeho konania. V prípade obžalovaného neboli zistené žiadne poľahčujúce okolnosti, na ktoré by súd prihliadal pri ukladaní trestu. Aj napriek tomu, že obžalovaný urobil vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, následne vo svojom výsluchu spáchanie predmetného skutku poprel, prípadne jeho spáchanie zľahčoval. Súd zistil príťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m) Tr. zák., a to s poukazom na odpis z registra trestov GP SR, ktorý svedčí o tom, že obžalovaný bol už aj v minulosti právoplatne odsúdený za úmyselný trestný čin, teda pred spáchaním predmetného skutku nevedol riadny život. U obžalovaného teda prevažujú príťažujúce okolnosti nad okolnosťami poľahčujúcimi v pomere 1:0, teda súd pri určení výmery trestu prihliadal na ustanovenie § 38 ods. 4 Tr. zák., v zmysle ktorého, ak prevažuje pomer príťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná

hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Súd teda obžalovanému uložil trest v zmysle tohto ustanovenia s tým, že trest uložil pri dolnej hranici takto zvýšenej trestnej sadzby vo výmere 8 mesiacov a obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia s poukazom na ustanovenie § 48 ods. 1 písm. b) Tr. zák. Súd má za to, že obžalovaný spáchal skutok v podmienenej dobe podmieneného odsúdenia vo veci Okresného súdu Čadca, spisová značka 1T 12/2014, a s poukazom na osobu obžalovaného, podmienený trest odňatia slobody účel trestu nenaplní.

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov si neplnil úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou Okresného súdu Čadca ku Krajskému súdu Žilina. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.